

[Jensen (Broby).]
 politik, man ønsker at føre fra konservativ Side, vil jeg sige, at saa skal vi helst være fri for den.

Intet andet Land her i Europa er saa interesseret i frit at kunne indføre og udføre Varer som Danmark. Intet andet Land har saa stor en Ind- og Udførsel som vi, og netop derfor skal vi være forsigtige med at komme ind paa Eksperimenter med en aktiv Handelspolitik, hvorved vi skal vise den knyttede Næve og sætte Beskyttelsen ved vort Lands Grænse i Vejret, thi det kan saa uhyre let give Bagslag.

Vi importerer Korn og Kager i store Mængder for at omarbejde dette Korn og disse Kager til Smør, Flæsk, Kød og Æg og sende det ud af Landet igen. Paa denne Fedevareindustri hviler hele det lille Landbrugs økonomiske Bæreevne, og hvis vi gaar ind i en aktiv Handelspolitik som den, de Konservative ønsker, skal der ikke saa farlig meget til af Gengæld fra Udlandets Side, før denne Fedevareindustri ikke længere er lønnende, og saa slaar man alle Eksistensbetingelser væk fra det lille Landbrug og det middelstore Landbrug, som hviler paa Fedevareindustrien. Thi hvis det lille Landbrug skal nøjes med at producere af det, de høster paa deres egne Marker, kan de ikke klare de Forpligtelser, der ligger paa dem, kun fordi de kan drive denne Fedevareindustri, har de den økonomiske Evne til at klare sig gennem Krisen.

Men jeg kan godt forstaa, at de Konservative og særlig en Del af de Konservative, som altid er foran paa dette Omraade, ønsker at tale om den aktive Handelspolitik, thi der er en Del af disse Medlemmer, som har en kolossal Indsigt i alle Erhvervslivets Forhold. Et Medlem som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, og vi kan ogsaa tage Partiets ærede Formand, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, og mange, mange flere, maa man selvfølgelig gaa ud fra har en udmærket Indsigt i Erhvervslivets Forhold efter det Arbejde, de hidtil har gjort indenfor Erhvervslivet, og jeg kan godt forstaa, at de ser ned paa os Smaakaarsfolk, som efter fattig Evne har gaaet ude og passet vor Bedrift, og tager Politikken fra de store Linier ud fra den Indsigt, de nu har erhvervet sig.

Men jeg tror nu alligevel, vi skal være lidt forsigtige med at lytte til disse Spaamænd paa dette Omraade. Thi hvis de faar Lov at føre an, vil vi hurtigt komme fra Dynen i Halmen, og saa vil det danske Samfund hurtigt gaa daarlige Tider i Møde, saaledes at den Lysning i Erhvervskrisen,

som vi kan se forude, hurtigt vil svinde, og vi igen vil være nede i Dybet.

Det er jo ogsaa ganske meningsløst, at det eksporterende Landbrug Dag for Dag, Uge for Uge har maattet regne med Kronestigningen som en Kendsgerning, medens Industrien herhjemme, som har haft Beskyttelsen at ty til, stadig har kunnet holde igen; de regner endnu ikke den Dag i Dag med fulde Kroner, og derfor er det en Uretfærdighed, at man fra et politisk Partis Side gaar saa stærkt ind, som man gør, for at bibeholde den lave Krone for Industrien, der producerer til Hjemmemarkedet, medens de, der har taget Krisen og taget Stigningen, maa være med til at skatte gennem Beskyttelsen i Form af højere Varepriser.

Saa vil jeg gerne henvende nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Bomholt. Det ærede Medlem Hr. Bomholt gav jo en lille Oplæsning til Bedste af Myrebogen, og vi fik forskellige gode Fortællinger, bl. a. Fortællingen om Ole og Røveren, og det ærede Medlem sagde, at herigennem kunde man se Slagsbrodermoralen i det kapitalistiske Samfund. Jeg forstaaer for øvrigt ikke, hvad Myrebogen har med det kapitalistiske Samfund at gøre; det er en Børnebog, som det kapitalistiske Samfund jo ikke har skrevet; det er en Børnebog, som vel kan have sine svage Sider som alt andet, og der kan maaske godt være Fortællinger deri, der burde være anderledes, men det er noget letkøbt at drage en Sammenligning mellem en saadan Fortælling som Ole og Røveren og Slagsbrodermoralen i det kapitalistiske Samfund.

Jeg kunde endda forstaa, at det ærede Medlem Hr. Bomholt gjorde det, hvis han tilhørte et Parti, der altid elskede Freden. Nu ved vi, at det socialdemokratiske Parti med Hensyn til Afrustningen og til Krig udadtil elsker Freden, men hvis man ser paa det socialdemokratiske Partis Optræden indadtil, og navnlig ser paa, hvad de Organisationer, som det socialdemokratiske Parti dog til syvende og sidst hviler paa, kan tillade sig med Hensyn til Slagsmaal, saa skal man have en meget følsom Natur, hvis man føler sig ilde berørt ved Fortællingen om Ole og Røveren i Myrebogen.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt kunde indenfor Organisationerne og indenfor Socialdemokratiet finde Eksempler, der meget klarere og tydeligere viser Slagsbrodermoralen end det, han har fremhævet her. Hvad mener det ærede Medlem f. Eks. om de Meddelelser, der fra Uge til Uge og fra Dag til Dag fremkommer paa anden Side af „Social-Demokraten“ rettede mod Folk, der